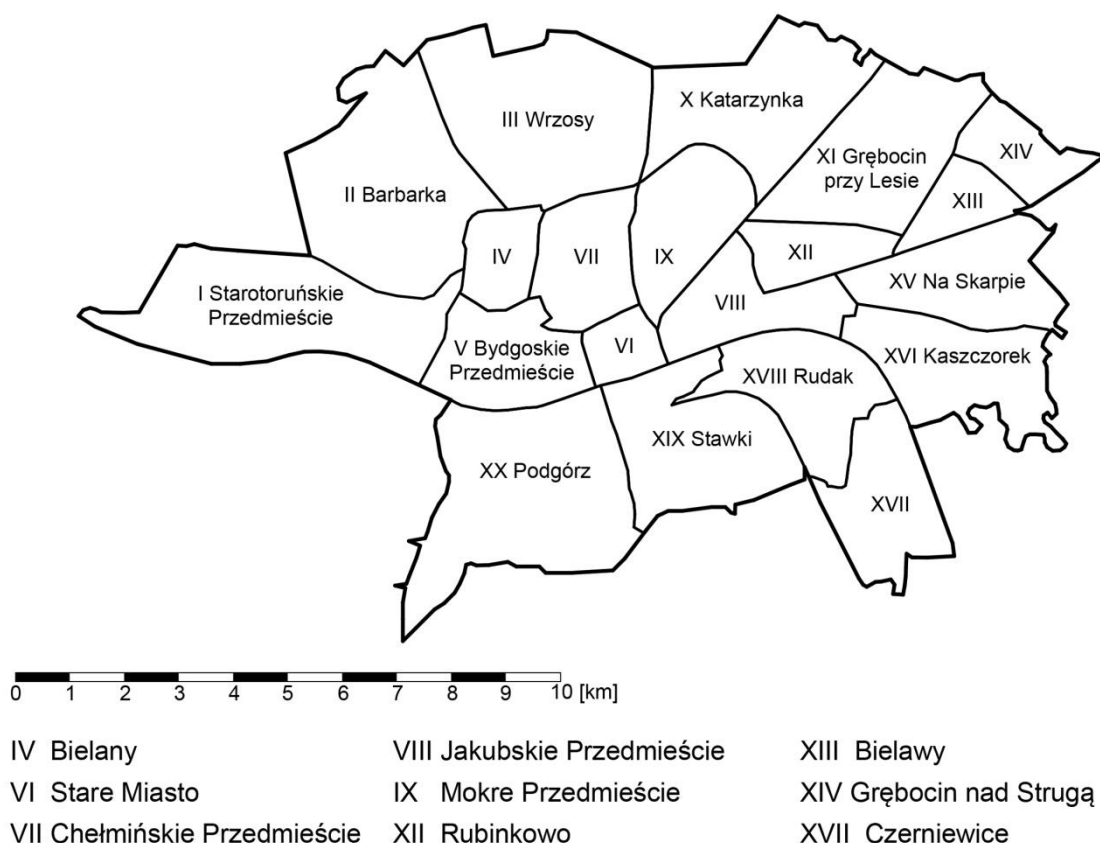


Mapa 3. Podział Torunia na jednostki urbanistyczne



Źródło: Opracowanie własne na podstawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia

W przypadku mniejszych miast BTOF ze względu na ich wielkość i względną spójność przestrzenną obszaru, analizowane są one w całości. Niejednokrotnie miasta te pod względem powierzchni i liczby ludności są porównywalne z jednostkami urbanistycznymi Bydgoszczy i Torunia. W związku z tym wyznaczanie i porównywanie poszczególnych obszarów wewnątrz mniejszych miast nie jest niezbędne ze względu na to, iż po pierwsze, w wielu przypadkach mniejsze miasta obszaru funkcjonalnego nie prowadzą statystyk, które w sposób spójny umożliwiłyby ich wewnątrzmięskie porównanie, po drugie, realizowane na terenie tych miast działania rewitalizacyjne w bezpośrednim stopniu oddziaływać będą na obszar całego miasta. Dlatego też, w ramach niniejszego opracowania przypisuje im się charakter jednostek urbanistycznych i tak też są rozpatrywane w przeprowadzanych analizach. Podejście takie odpowiada zapisom dokumentu Rewitalizacja obszarów zdegradowanych w miastach, w którym wskazuje się, iż „należy przyjąć zasadę, że to jednostki urbanistyczne powinny być obszarami, które – o ile na danym terenie zidentyfikuje się kryzys – będą rewitalizowane w całości”¹⁷. Analiza zróżnicowania wewnątrzmięskiego miast mniejszych została dokonana przede wszystkim na bazie pogłębionych wywiadów z przedstawicielami kluczowych komórek i jednostek miejskich, badania ankietowego z mieszkańcami oraz analizy doświadczeń miast w zakresie realizacji działań rewitalizacyjnych w poprzedniej perspektywie finansowej.

¹⁷ Rewitalizacja obszarów zdegradowanych w miastach – propozycje zmian prawnych Część I, Instytut Rozwoju Miast, Kraków 2013, s. 53